

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodnicząca)

SSN Jacek Błaszczyk (sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2020 r., bez udziału stron,

skargi **J. J.** ,

na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Apelacyjnego w (...), sygn. akt II S (...),

postanowił:

pozostawić skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

J. J. złożył w dniu 14 października 2019 r. skargę w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 75) na przewlekłość postępowania, sygn. akt II S (...), przed Sądem Apelacyjnym w (...), który rozstrzygał w przedmiocie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w G. zakończonej postanowieniem z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt VI Pen (...), a następnie utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKzw (...).

W uzasadnieniu skargi J. J. podniósł, że w miesiącu wrześniu 2018 r. złożył wniosek o przyznanie „adwokata z urzędu”. Następnie, po wezwaniu do

uzupełnienia braków formalnych w dniu 12 lutego 2019 r. wydano postanowienie. W ocenie skarżącego, w okresie od dnia 15 grudnia 2018 r. do dnia 12 lutego 2019 r. zaszła nieuzasadniona zwłoka w postaci opieszałego wezwania do uzupełnienia braku formalnego i wydania decyzji procesowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skargę J. J. należało pozostawić bez rozpoznania, albowiem została złożona wbrew wymogom przepisów wymienionej na wstępie ustawy z 2004 r. o skardze na przewlekłość. Ziścił się kumulatywny zbieg podstaw stanowiących przeszkody do poddania skargi merytorycznej ocenie.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 wskazanej ustawy, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Tymczasem sprawa o sygn. akt II S (...) została zakończona prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 października 2019 r. (k. 8 – 10 akt II S (...)), na mocy którego pozostawiono bez rozpoznania skargę J. J. na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w G. zakończonej postanowieniem z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt VI Pen (...), a następnie utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKzw (...). Skarga na przewlekłość postępowania została zatem wniesiona już po prawomocnym zakończeniu postępowania i tym samym nie można kwestionować w tym trybie długości trwania postępowania, skoro już się ono zakończyło. Skarżący zaś nadal uważa, że doszło do przewlekłości postępowania, w sprawie sygn. akt VI Pen (...) w okresie od dnia 15 grudnia 2018 r. do dnia 12 lutego 2019 r., którego tok był m. in. przedmiotem analizy w sprawie, sygn. akt II S (...), Sądu Apelacyjnego w (...). Należy podkreślić, że skarga na przewlekłość postępowania stanowi przede wszystkim mechanizm dyscyplinujący organy szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości, mający zapewnić sprawne rozpoznanie sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora oraz w postępowaniu sądowym. Funkcja ta traci rację bytu w odniesieniu do postępowań już zakończonych, co koresponduje z wymogiem określonym w powołanym przepisie art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, aby skargę na przewlekłość postępowania wnosić w jego toku.

Ponadto zauważyć trzeba, że przepis art. 3 cytowanej powyżej ustawy określa rodzaje postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi. W tym katalogu, stanowiącym *numerus clausus*, nie zostało wymienione postępowanie ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Implikuje to stwierdzenie, że w takim postępowaniu skarga tego rodzaju nie służy, co wskazuje na niedopuszczalność przedmiotowej skargi *ex lege* (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2018 r., sygn. akt KSP 6/18, Lex nr 2499880).

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie, co czyni bezprzedmiotowym kwestię uiszczenia opłaty od skargi.